

Nachal Chareidi (2)

Show# 150 | December 23rd 2017

ב"ה

לכ' ידידי הגאון והצדיק ר' דן סגל הי"ז

נעימות בימינו נכח

היות ששמע קול גדול ולא יקף אליו אני תופך בעין Nachal Chareidi, שבחרום שם חלשים בלמוד התורה או ביראת שמים טוב להם להיות שם וכמוון שדבר כזה לא עולה על הדעת כלל, מה שאינו מדבר בהתחלה הוא שבחרום שמחלי שבת ועוברים על עוד חיבי כריות ממש, ואביו רוצה להציגו ולהציג את הרוחם מלהיקם שאין לנו כה למונע אבל ודאי זה עון לא יכפר אם שמסית או משתדל באיזה צורה שהוא גורם למי שאינו מוחל שבת ועוד חיבי כריות להמציא שם.

ואני נמנע להסביר בדרך כלל בעין זה כי דרך חלק מאנשים אפילו מלאה הנחשים לחרדים לדבר הש"ת לפרש כל דבר בכל מני פשוט ונהנים לחת דופי באנשים, ה' יכפר בעידיהם כי אולי בונתם אבל חוות שכ"ג שידוע לו שאין ח"ז מהמחפשים ליתן דופי אני כותב לו, יש לקות להש"ת שיתרבו לומדי תורה ועובדיה הש"ת אשר בזוכותם יرحم ה' עמו ויגאלנו גאות עולם.

ידידו מוקירו כרום ערכו

א. ל. שטיינמן

ספר אבודרם ברכות השחר

ועתה אחזר לפרש הברכה. הערב נא ה' אלקינו על שם (מלacci ג, ד) וערבה לה' ועל שם (תהלים קיט, קכב) ערוב עבדך לטוב.

רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ה הלכה ז

כענין שאמרו באונסין כך אמרו בחלאים, כיצד מי שחללה נטוה למות ואמרו הרופאים שרפאותו בדבר פלוני מאיסורין שבתורה עושין, ומתרפאין בכל אישורין שבתורה במקום סכנה חז' מעבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיקת דמים שאפילו במקום סכנה אין מתרפאין בהן, ואם עבר ונתרפא עונשין אותו בית דין עונש הראוilo לו.

רמב"ם הלכות שבת פרק ב הלכה ג

כשעוושים דברים האלו אין עושים אותן לא ע"י גוים ולא ע"י עבדים ולא ע"י נשים כדי שלא תהא שבת קלה בעיניהם, אלא על ידי ג' גודלי ישראל וחכמיהם, אסור להתמהמה בחילול שבת לחולה שיש בו סכנה שנאמר אשר יעשה אותם האדם וח' בהם ולא שימות בהם, הא למדת שאין משפטו התורה נקמה בעולם אלא רחמים וחסד ושלום בעולם, ואלו המינים שאומרים זהה חילול שבת אסור עליו הכתוב אומר וגם אני נתתי להם חוקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם.

תלמוד בבלי מסכת סוטה דף מד עמוד ב

אבל במלחמות מצוה הכל יוצא, אפילו חתן מחדרו וכלה מחופטה.

קובץ אמרורים מהග"ר אלחנן וסרמן

CLICK HERE

רבינו בחיי פרשת וישלח פרק לב פסוק ח

(ח) וירא יעקב מאד יציר לו. דרשו רבותינו ז"ל: (ב"ר עז, ב) וירא, שמא יهرג. יציר לו, אם יهرוג הוא את אחרים. וכיון שהבטיחו הקדוש ברוך הוא: (בראשית כח, טו) "והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך", למה נתירא, אלא שמא יגרום החטא, אך דרשו רבותינו ז"ל בפ' ראשון דברכות. (ברכות ד א) ודרשו עוד: כיוצא בדבר אתה אומר למה נקוד על לוייא, אך אמר דוד: (תהלים צז, כג) "לוייא האמנתי לראות בטוב ה'", רבש"ע מובטח אני בר שאתה עתיד לשלם שכר טוב לצדיקים לעתיד לבא, אבל אני יודע אם יש לי חלק ביניהם אם לאו. וכיון שהיא קורא עצמו חסיד אין היה מסופק בהזה, אלא שמא יגרום החטא.

ויש שפירש כי מה שנטירא יעקב לא על עצמו כי הוא כבר הובטח, אבל נתירא על בניו ועל אנשי ביתו, וזהו שכותב: "ויחוץ את הילדיים". ואמր עוד: "פָּנִים יבָא וְהַכְנֵי אֶם עַל בְּנֵים". לא אמר והכני בלבד שלא היה מפחד על עצמו אלא על הcats את אם על בניים.

ודע כי יש בפרשת הזאת באור למה שאירע ליעקב עם עשו אחיו, ורמז ג"כ לדורות למה שעתיד שיירע לנו תמיד עם בני עשו, וראוי לנו לאחוזה דרכיו של יעקב, שהתקין עצמו לשלהם דברים: למלחמה לתפלה לדורון.

למלחמה, הוא שכתוב: "זיחז את העם אשר אותו", וכתיב: "יאמר אם יבא עשו" וגו'. לתרפה, הוא שאמרה: "אליה אבְּיַא בָּרְהָמֵן" וגו', "הצילני נא". לדרכו, הוא שכתוב: "עדים מאתים" וגו'. וממנו ראה חזקיה המלך, וכן עשה שהתקין עצמו לג' דברים אלו לפני סנחריב מלך אשורי, דכתיב: (מלכים - ב יח, טו) "ויתן חזקיהו את כל הכסף". וכתיב: (דבר הימים - ב לב, ו) "ויתן שר מלכות על העם", וכתיב: (מלכים - ב יט, טו) "ויתפלל חזקיהו לפני ה". וכן אנחנו צריכים לסתור בדרכי האבות להתקין עצמו להקביל פניהם במנחה ובלשון רכה ובתפלה לפני ה' יתעלה, אבל במלחמה אי אפשר שנאמר: (שיר השירים ב, ז) "השבועת אתכם בנות ירושלים" וגו', השבעם שלא להתגרות מלחמה עם האוומות.

מכתב מהרב מאיר שמחה בעל משך חכמה ואור שמחה

אולם זה במאה הזאת קוי או ר' ע"י גדויל המשע, כמו מונטיפיורי וכי"ב בהתעדויות רבה, ומהרבנים ר' צבי הירש מטהרין ור' אליהו מגריידץ, לבנות ולשכלי ירושלים ולהסיר שוממותיה, כמעט עד כי התרחב הדבר ע"י הנלהבים. ורבנים הרבה עמדו מנגד, ואף אותם שהיה בלבם לקרב את הדבר שמו יד לפה, מפני כי חרדו מהנהבים שלא יגדיישו הסאה, ומהג' שבועות שהשביע לבנות ירושלים (כתובות קיא, א ושיה"ש רבה ב', פסוק השבעתי אתכם בנות ירושלים). אמנים כת הסבה ההשגה אשר באספת הממלכות הנאות בסאן רעמא, ניתן צו אשר ארץ ישראל תהיה לעם ישראל, וכיון שסר פחד השבועות וברשין המלכים כמה מצוות ישוב ארץ ישראל ששколה נגד כל מצוות שבתורה (ספר פ' ראה) למקוםה. ומצוה על כל איש לסיע בכל יכולתו לקיים מצוה זו. ואולי על זה נאמר": עד مت' תתחמק (ירמיה לא), ואם ייתן הש"ת ויתרחב הדבר ייגדל ויפרח כושונה כמו שנגלו בימי ארתקשתטא, אשר היו נתונים תחת פרט, דובה-נייזא (קידושין ע"ב) ואף כת תחת ממשלת ארץ האי עם בריטניה המתונה - אז בטח הוא עניין העומד ברומו של עולם. הן אמנים, שאז יהיו הנבאים בנבואה מן השמים, מחזקים אותם. מי יודע - אולי כמו חרבן הבית השני היה שלא עפ"י הנבואה (אשר מהאי טעם כשלו לא בטלת קדושת הארץ, כדברי נועם של התוספות יו"ט, בעדיות פ"ח מ"ז) - כן יהיה הנחתaben פנה שלא עפ"י נביאים וכנטילתו - כך נתינטו. אכן במופלא ממך אל תחקור, כי זה תלוי בהופעת אור אלקי' לראות אשר כל עניינים הכלליים וקניינים הציבוריים יהיו על טהרת הקדש והצדינות, כמו שעשו אנשי כנה"ג. אבל יהיה איך תהיה, מצוות ישוב ארץ ישראל לא נפטר מזה, כל מי שבכוו יעשה וזכות מצוה הזאת תנגן על עמו ישראל בכל מקומות מושבותיהם להציגן מכל רעה, ועיניהם ועינינו תחזינה בשובו לציון ולשםוע בעת יאמר לציון מלך אלקי' בב"א.

דברי המצפה לראות בתשועת ישראל, חותם פה דוינסוק

מאיר שמחה כהן

Selected emails from our listeners

Hi,

I was aware of the letter of Harav Shteinman ZATZAL. This is why I have no clue why Satmar signaled him out. On the other hand there is a letter from 6 very prominent rush yeshivas supporting nNachal Charedi. I can share it if of interest)

I'm not a Litvish at all and never learned in a Litvish yeshiva.

My point. Reading biographies of Harav Shteinman and other anecdotes. I would be bewildered shocked and amazed that this letter was written BECAUSE OF PRESSURE. Isn't this basically saying he is lying and misleading?? Is this congruent with his character?

DAVID HAGER LAST WEEK who was certain Harav Shteinman was a big supporter didn't have a single story that he explicitly endorsed it.

Isn't more reasonable to think he changed his mind or perhaps circumstances changed?

Moishe Rothschild

Hi

דבר פשוט ידועה ומפורסם כבר הרבה שנים
דעתו של הרב שטיינמן זצ"ל

כל מי שרצה באמת לדעת דעתו
בנוגע נחל חרדי יודע זה כבר הרבה שנים. זה ידוע ומפורסם.
שמעתי בשבוע שעבר דוד הגר הוא רוצה לטעון כילו הרב שטיינמן תמרק בו.

I listened carefully to the interview with him twice, he didn't produce a single piece of evidence that Harav Shteinman was backing it for the regular Bochurim. He was trying very hard but he couldn't. All he had was CONJECTURE. The fact that he didn't have a single story which would lend his support speaks VOLUMES.

THERE IS one story he relates but the details are misrepresented, the Bocher who drafted because his visa expired after 30 days WASN'T A learning boy. He left Israel and vacationed in Europe for 3 months not because he was a learning boy, and Rav Shteinman STILL didn't answer his first question.

It's well known Harav Shteinman was asked why he doesn't come in public and explain there is no draft. His reply was, you can wake up someone who is sleeping but not someone who PRETENDS he is sleeping.

The same is true regarding his opinion towards nachal charedi, (rav Shteinmans letter can be found via Google search)

Who was the big fighter against the draft the past 5 years? Im sure you remember when he called for a yum tefila. He didn't entertain the idea "they will go to nachal charedi and everything will be fine"

So I see no contradiction between what David hagar said and Harav Shteinmans letter.
Moishe Rothschild.

Shalom Rabbi Lichtenstein,

I wrote yesterday my first email after listing to the Intro of your latest podcast. I thought the witnesses who testify that Harav Shteinman did support nachal will be on THIS WEEK'S program.

After listening to the whole podcast I didn't hear yet (perhaps next week??), ANY evidence that Harav Shteinman DID support it.

When lefkowitz began reading Harav Shteinman letter. I think you interjected, saying we had rabbi Hager who testified etc etc.

If this is the kind of evidence we have than I see no contradiction.

Rabbi Levinson was indeed among the CLOSEST people to Harav Shteinman. His letter, and his opinion about the Ravs opinion carries weight. Others, do not.

R Levinson rightly points out in his letter, non of the people involved with Nachal are close with the ruv.

Hager, didn't Claim to be close to Rav Shteinman, in fact he never even had a personal conversation with him, he was trying to cover it by saying the ruv was a very smart man etc but he didn't have one word of support (unlike Harav whom he quoted as a supporter)

Harav Shteinman had people who where really close to him and there are people who claimed to be close.

How about asking Harav shnieder about the ruvs opinion? I wonder if you will have any questions afterwards.

After Harav Shteinman passed away there was an article on voz is neias. They correctly represented the ruvs opinion.

He didn't endorse it, nor did he fight it. He allowed the phonema without Opposition.

So my suggestion that he changed his mind, or the suggestion he was afraid: as per this week's episode I don't see any need for any excuse. (Google search did Harav Shteinman support nachal charedi) Yes there where people serving in nachal who came asking for a brucha. They didn't ask him if they should enlist. Among all the people who were really close to him I never heard anything else, I'm looking forward to hear any upcoming evidence.

Satmer began fighting him when he was involved with the Tal commission, some confuse it with the nachal

All the best
Moishe Rothschild

במשך שנים רבות היה נכס ובא הגאון רבי יהושע מישקובסקי, ראש ישיבת 'אמרי משה' בירושלים ובנו של המשגיח הגאון רבי חזקיהו מישקובסקי בבעיטה של מון ראש הישיבה הגאון רבי אהרון ליב שטיינמן צ"ל על מנת לשמעו דבריו הדריכה ולבקש עצה בנושאים שונים.

הגר"י מישקובסקי בעצת אביו הדגול רשם כל מילה ומילה שנאמרה לו מפיו של מנהיגן של ישראל ביוםנו האיש' כאשר CUT לאחר ההסתלקות החליט לחשוף מעט מאותם סיפורים المسؤولים למד את כל ישראל את השקפותו הנקייה והצלולה ודעתו דעת תורה של מנהיג הדור בנושא חינוך והשקבה.
מספר סיפורים נבחרים כפי שפורסמו ב'יתד נאמן'

תמוז תשס"א

נכנסנו עם הגרא"ם גראוס ר"י דרך התורה, עם בחור שטען שאין לו טעם בלמידה כל ואינו מצליח בישיבה גדולה ורצה לлечת לצבא. אמר לו מրן, אסור לлечת לצבאי כי מתקללים שם, ואמר לו הבחור - חיים שיש מוגבלות שניין לשומר תומ"ג גם במסגרת הצבא, עונה לו מրן - אין דבר כזה, בצבא תמיד מתקללים, וכשנישת הבחור להתווכח מעט, אמר לו מרן בזעוז ודפק על שולחנו - "אני מבטיח לך שם תלה לצבא, בכל מסגרת שהיא, אתה תצא גוי גמור" ... הבחור נרתע וויתר על תכניותיו והמשיך ללמידה בישיבה וכיום הוא אברור ת"ה.

Ask Rabbi Mishkovski, Or Harav Schneider (IE People who are really close to the rush yeshiva, Harav Eichenshtein is among the closest...??) about the rush yeshivas opinion regarding nachal they have no questions and no contradictions

The rush Yeshiva APPRECIATED all the demonstrations against him and APPRECIATED paskevlin against him. There are dozens of stories and witness which attest to these two facts. (one is available on you tube)

Moishe Rothschild

You're shows keep on getting better and better especially when you argue about the IDF etc...
I cannot stop listening till I finish the shiur !!!
Keep it up!!

Shloime baumwolspinner

R Dovid,

Regarding your conversation with Rabbi Lefkowitz, His critique on The Ohr Sameach is a valid one, but i would ask him if he is prepared to use that logic across the board. Throughout the centuries of the development of Halacha as brought in the Poskim and their Teshuvos, as well as the development of communal Hanhaga, couldn't we find other examples of Psakim based on Metzius which may have been understood or relayed incorrectly? Would he be willing to revisit those? or only when the Psak is Pro-zionist?

Aside from the examples in the Gemara, as brought by R Moshe concerning killing lice on Shabbos, and perhaps those from Rishonim as well, as i am sure most From Yidden understand that some sort of "Lo Plug" must apply, couldn't we go through other examples and see whether Those who espouse Rabbi Lefkowitz's shita are willing to do that?

I have a Maaseh to support your suggestion on how to understand the Lashon of The Satmar Rov. R Bezalel Rudinsky has said over this story many times. Once The Satmar Rov and the Telzer Rosh Yeshiva had occasion to converse in the company of other Gedolei Torah and R Bloch said something tacitly pro-zionist. The Satmar Rov cried out, "thats Kefira"! R Bloch was very upset and said that isn't mochel for being called a Kofer. The Satmar got very upset at that and begged him for forgiveness saying, "when we call someone a Kofer we don't mean it Halachically, we are expressing extreme disapproval at the ideas." R Bloch replied that by the Litvish, a Kofer means a Kofer, and that there were many many witnesses, attendants, drivers, assistants and such, among the dignitaries.

The Satmar Rov looks at him and says, "so what can I do have you forgive me?" R Bloch replied, "it isn't for my Kavod, many people heard what the great Satmar Rov said about the Rosh Yeshiva from Telz, The Rov has to

do something to restore the Honor of the Yeshiva. If you will come to cleveland and give a shire in the Yeshiva I will be Mochel you."

The Satmar Rov protested, "but i don't give shiurim in Yeshivos that have secular studies" R Bloch insisted and the Satmar Rov acquiesced. When He flew into Cleveland, R Bloch and a driver went to pick the Rov at the airport, in the car, the Rov turns to the Rosh yeshiva and says, "so do i have your Mechila?" To which the Rosh yeshiva smiled and replied, "not until after the Shiur."

Additionally, another pertinent story. This story is written in the biography of Rav Eliezer Silver (Rakeffet). By the late 60's, The Roshei Yeshivos influence had vastly overtaken the Rabbonim of the Agudas Harabbanim who had previously been looked to as the leaders. R Silver was growing old in Cincinnati and didn't have as many visitors as befitting someone of his stature, and R Gifter used to go monthly from cleveland to cincinnati to visit R silver. The visit after the 6 day war, R Gifter, in the course of conversation, mentioned the word "Nissim" regarding the war that had recently taken place. R Silver disagreed. He said, "When Klal Yisroel is victorious over Sonei Yisroel in Eretz Yisroel, Thats Teva, not Nissim, the rules are different there."

Thanks again for thought provoking shows.

Eli Nadoff

The discussions on Nachel Charedi were extremely informative and appeared to present a very objective and independent analysis of the great improvement this activity had made to many Jewish lives and the great Kiddush Hashem resulting from it. . I am Litvish and have many clients who had close relationships with the Satmer Rebbe ztl, Rav Yoel Teitelbaum. He was a great tzadik and was extremely honest.

He **personally** told my clients that the ideal is to learn and earn an honest living. We should be stressing these points of working and learning espoused by the saintly Satmer Rebbe and we will create an even greater Kiddush Hashem. As one speaker said, the Zionism of the past is dead and therefore, we should not discuss past opinions of it any more.

Raphael Grossman

Hi

Just a correction , Chaim Lefkowitz quoted from brisk that the shulchan aruch was written for yesoimim. As far as i am aware they say it about mishna berura NOT shulchan aruch....

Thanks

Avi

Shalom U Bracha

Thank you for the enjoyable shows, i have been listing to you for over a year and my commute has been enriched as a result. May HKBH give you the resources to continue until 120.

the only area that I agreed with R' Lefkowitz was the definition of "Am" a nation, as Jews we are a nation/religion. He is correct that in the sense that 2 jews can come from different lands, cultures, language, food, customs etc. this means we do not have a shared national definition. we share the same religion but that is not the same as a nation.

I also think that the neurologist gave an inaccurate definition of brain death he also included cessation of cardiac and heart rate and blood pressure as components of brain death. That is not true or I did not understand what he meant.

cardiac function is independent of brain function. only respiratory function is controlled by the brain stem. that is why there is the raging argument over brain death, if it involved cessation of cardiac function everyone would agree that the person is halachikly dead.

please have the technical people ensure that the volume is the same through out the interviews. sometimes your end is much louder than the person you are interviewing. this leads to very drastic variations in volume that is hard to control.

Hatzlacha

Yitz Turner

Did the Satmar Rov really mean it

I will share a story with you that I heard from my Rosh Yeshiva, Rabbi Yecheskel Shraga Weinfeld of Yerushalyim. The story occurred with his father, Rabbi Avraham Weinfeld, who was a Rov in Monsey and the author of shu"t Lev Avraham.

He was arguing with a Satmar chossid about this precise issue, so he suggested a test. The Rebbe wrote that whoever votes in the Israeli elections is a min. So go in and tell him that the parshiyos of your tefillin were written by a sofer in Bene Brak who voted in the elections, and ask if you need to burn the parshiyos and buy new ones. His interlocutor went in to the Rebbe to ask him, and the Rebbe screamed at him that he is a shoteh, and the strong words he used in the sefer were just to emphasize the severity of the matter, but of course are not meant to be taken literally.

All the best, and keep up the avodas hakodesh!

Great Nachal chareidi program (Disclaimer: My dear high school friend is R Gross's wife).

If you read the (respectful) coverage of R Steinman's passing in Yisrael Hayom, you will see an article by a Major Duvdevani, who describes a meeting in which approval for Nachal Chareidi was secured.

Thank you for your great work.

I really love your show. Your bring up so many topics that no one talks about that need to be discussed. You are not afraid to bring on people who may have different view then you do.

ON this past weeks show in your discussion with Rabbi lefkowitz the topic of nationalism came up. Rav moshe weinber https://urldefense.proofpoint.com/v2/url?u=http-3A-www.yutorah.org_sidebar_lecture.cfm_876264_rabbi-2Dmoshe-2Dweinberger_erez-2Dchafetz-2D51-2Dscattered-2Dpieces-2Dof-2Dfaith_&d=DwICaQ&c=euGZstcaTDllvimEN8b7jXrwqOf-v5A_CdpgnVfiiMM&r=WYSIT85BmaqjDDiTg2oWelb5EzAaCDDRKk-Kk9wTgGJ2cJWRrOiv2gRTOAoLtX_A&m=-UsBfb7_VZuWhC5Jk6kXhxO24pNBw9Y876xcFurBUGM&s=k1TVojFxclajh2t5RU3zlWkAILL4_nUTigMRL5B59VA&e=

in the shiur I just sent the link to from around 20 min - 33 discusses how it is a jewish concept that has been hijacked by other nations. once again yasher koach

Good Shabbos

Yosef Newman

Selected audio from our listeners

Be an unbiased mediator *click here*

Chok Tal- Does the army need additional soldiers *click here*

Rav Shteynman's legacy- Nachal chareidi? *click here*

The war would not have been stopped if we had an army *click here*

Which Gedolim were pro Zionism *click here*

Would Reb Shteynman back off because of pressure? 1 *click here*

Would Reb Shteynman back off because of pressure? 2 *click here*

Would Reb Shteynman back off because of pressure? 3 *click here*

What's really going on in the Nachal Chareidi 1 *click here*

What's really going on in the Nachal Chareidi 2 *click here*

The Satmar Rov and the Kastner train *click here*

Reb Elchonon & Jabotinsky *click here*

Reb Shteynman & Nachal *click here*

Comments on the show 1 *click here*

Comments on the show 2 *click here*

Comments on the show 3 *click here*

Comments on the show 4 *click here*

Comments on the show 5 *click here*

Comments on the show 6 *click here*

Comments on the show 7 *click here*

Comments on the show 8 *click here*

Comments on the show 9 *click here*

Comments on the show 10 *click here*

Comments on the show 11 *click here*

Comments on the show 12 *click here*

Comments on the show 13 *click here*

Comments on the show 14 *click here*

Comments on the show 15 *click here*

Comments on the show 16 *click here*

Comments on the show 17 *click here*

Comments on the show 18 *click here*

Comments on the show 19 *click here*

Comments on the show 20 *click here*

Comments on the show 21 *click here*

Comments on the show 22 *click here*

Letters from many Roshei Yeshivos pro Nachal chareidi

<http://www.bhol.co.il/103306/%D7%94%D7%A0%D7%97%D7%9C-%D7%94%D7%97%D7%A8%D7%93%D7%99-%D7%94%D7%A4%D7%A8%D7%98%D7%99%D7%9D-%D7%A0%D7%97%D7%A9%D7%A4%D7%99%D7%9D-%D7%9E%D7%99-%D7%9E%D7%92%D7%93%D7%95%D7%9C%D7%99-%D7%99%D7%A9%D7%A8%D7%90%D7%9C-%D7%AA%D7%9E%D7%9A-%D7%95%D7%9E%D7%99-%D7%94%D7%AA%D7%A0%D7%92%D7%93.html>

Photos from Nachal Chareidi

<https://www.google.com/search?q=%D7%94%D7%A0%D7%97%D7%9C-%D7%94%D7%97%D7%A8%D7%93%D7%99-%D7%94%D7%A4%D7%A8%D7%98%D7%99%D7%9D-%D7%A0%D7%97%D7%A9%D7%A4%D7%99%D7%9D-%D7%9E%D7%99-%D7%9E%D7%92%D7%93%D7%95%D7%9C%D7%99-%D7%99%D7%A9%D7%A8%D7%90%D7%9C-%D7%AA%D7%9E%D7%9A-%D7%95%D7%9E%D7%99-%D7%94%D7%AA%D7%A0%D7%92%D7%93.html>

דברי חכמים בנהחת נשמעים²⁶

א) דברי חכמים בנהחת נשמעים (קהלת ט, י"ז). הכתוב הזה יש לו שני פנים:
 א. דברי חכמים — בנהחת נשמעים (МОובנים, מלשון כי שומע יוסף) לומר
 כי אם ישמעו אותם בנהחת יבינים, ואם לאו לא יבינים. ב. דברי חכמים
 בנהחת — נשמעים (מת侃לים, מלשון אליו תשמעון) שאם החכם ישמע דבריו
 בנהחת יתקבלו, ואם לאו יתקבלו. כותב הדברים האלו איןנו מכלל החכמים
 ובכל זאת ישתדל הפעם לנוהג במנוג החכמים להתפקיד ולהשמש דבריו בנהחת
 כפי האפשרי מצדطبع העניין, והקוראים מתבקשים לקרואנן ג"כ בנהחת כי לא בדה
 הכותב את העורתו מלבו, כי אם שאב אותן ממקורי התורה המחייבת פתוי.

עבדתם של נביי השקר היהה ב) ידוע כי בזמן שהיתה נבואה בישראל היו
 להחיליש השפעתם של נביי האמת לעומתם גם נביי שקר אשר עבדתם היהה
 להחליש את השפעתם של נביי האמת, והאמצעי למטרה זו היהה — חנופה!
 בעה אשר נביי האמת הרעיםו "הו גוי חוטא זרע מרעים בניים משחיתים"
 (ישע' א, ד), "הורע את ירושלים את תועבותיה" (יחזקאל ט"ז, ב'), בה בעת
 החליקו נביי השקר בלשונם כי הכל כהונן אלא שהנביאים הם עוכרי ישראל
 אשר לא יתגאו טוב כי אם רע (עין מלכים ב' כ"ב, ירמיה כ"ח ועוד).
 הטקטיKa זוatta מובנת כאשר נזכר כי נביי השקר היו מאוכלי שולחן אויב
 בעה אשר נביי האמת היו מוכרים להתחבאות במערות ולהיות מוכנים תמיד
 לקויים בנפשם "גוי נתתי למיכים ולהחי למורדים" (ישע' נ, ו). ההבדל בקדשה:
 אלו עוררו את העם משנתו, ואלו להיפוך: הטילו שינה ותרדמה. תוצאות
 הפטריוטיזם של עדת חנפים הללו היו: הצרות הוכפלו ונשתלשו, כי על העונות
 הקודמים ניתוסף העון יותר מסוכן של ההטעאה לומר: צדיקים אנחנו ולא
 חטאנו [הנני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי] (ירמיה ב', ל"ה), "נאmins
 פצעי אהוב ונערחות נשיקות שונא" (משל' ב"ז, ו).

פנוי הדור בפני הכלב

ג) בעה אין נבואה, אבל המיצפים לשולחן אויב
 ישנן לרוב, והם אווחין ג"כ באורה
 הטקטיKa כי אין כדי לשחות נגד הזורם בעה אשר אפשר לשחות עמו, וכבר
 קדמה תורה להודיעינו כי בעקבותא ממשיחא פנוי הדור בפני הכלב (עין סנהדרין

צז). הינו שמותכלים להוין הדור רוצה לילך ושם הם רצים לפני הדור כמנาง הכלב עם בעליו. הבה נשמע מה בפיהם.

מי האשם בפרעות התקופות באה"ק? ד) מי האשם בפרעות התקופות באה"ק? תשובה השאלה הזאת ידועה לכל קוראי מ"ע עבריים. אשם המופטי, אשמה הפליטיקא קצרה הראות של הנציב, אשימים הסוכנים האיטלקים, אשימים הכל ואנחנו חפים מפשע. והוא באה"ק: ובמידגזה פלוניה ופלוניה יש ג"כ לכל אחת מעין מופטי וסיעתו, ועפ"י המקרה נולדו כל המופטים בעת ובעוונה אחת בכל המדינות השונות. הדעה הזאת המאורשת ע"י כל כתבי מ"ע שלנו נעשה למושכל ראשון שאין להרדר אחריו, והיוiza מזה כי צריך לחפש תחבולות להלחם נגד כל מקרה ומקרה בפני עצמו. להטיר את המקרים האלה ישנן עצות שונות מיעדים שונים, אבל הכל מודים בעיקר כי צריך לדוש לחתה שקלים, לחתה ולחזר ולחתה.

ה) אבל הלא המקרה לא יתميد (אברבנאל, יהושע ב"ג, י"ד), כי הדבר שהוא מקרה איננו תמיד ותמיד אינו מקרה, ואם נסתכל בהתרמידויות של כל מקרי העת האחרון על ברחנו נצטרך להודות כי ישנה אייזה יד נעלמה המסביר את ניגל המקרים האלה עליינו בנסיבות נוראה ע"י דחיפה עצומה, אבל כבר כתוב (משל' ב"ז, כ"ב) "אם תכתוש את האויל בתוך הריפות בעלי לא תסור מעליו אולתו", כי דימה שבונת בעלי לכתוש את הריפות ולא אותו, כמו אמר העולם אם חכה את הטיפש על ראשו, יאמר, כי קיל רעם הוא.

ו) אחרי שדעת כותבי מ"ע ידועה לנו, נῆפה נא לחפש בתורה ונשמע מה בפי אודוטה המאורעות באה"ק. וכאשר רק נתחיל לעיין בה נראה מיד כי דעתה של התורה היא למורי אחרית מדעת כל כותבי מ"ע שלנו, ולזה די להעתיק גם מעט מהרבה ממאמרי התורה בנד"ז (כתובות סו): "בכה ר' יוחנן בן זכאי ואמר אשריכם ישראל בזמן שעשין רצונו של מקום אין כל אומה ולשון שלטת בהם ובזמן שאין עושים רצונו מוסרין ביד אומה שפלה" (ערבים קרי אומה שפלה ששוכני אהלים הם בדברה, ריש"י) הכוונה בא"שריכם" מאופן האחרון היא, כי ההשפלה אינה באופן רגיל אבל באה נגד כל החשכנות האפשריות,

אם נסתכל בהתרמידויות של כל מקרי העת האחרון נצטרך להודות כי ישנה אייזה יד נעלמה המסביר את ניגל המקרים

"אשריכם ישראל בזמן שעשין רצונו של מקום אין כל אומה ולשון שלטת בחם ובזמן שאין עושים רצונו מוסרין ביד אומה שפלה"

למען לא יהיה מקום לטעות (למי שאינו רוצה לטעות) כי מקרה הוא. באב המיסר את בנו שעריך להודיעו כי אביו מיסר אותו, ואילו בא העונש בדרך נקמה ח"ו היה או בופן שלא תהא ניכרת ההשגחה כמ"ש (איוב י"ב, כ"ג) משגיא לגויים ויאבדם. עוד: כך שיטת הפרשיות. ציריכם אתם לשמר את מצות ה', כי הארץ הזאת טובה מכל הארץות לשומרי מצוחתו ורעה מכל הארץות ללא שומרים (רש"ב"מ פ' עקב, פ"א, פ"י), ועיין ברמב"ן בס"פ אחורי בכתב ותטמא הארץ וגו).

עוזן הcpfירה חמור מעוזן מעבודה ורה ז) והנה שם בפרשה (אחרי) נזכר עוז ע"ז עם עוז עריות אשר בעבורם תקיא הארץ את יושביה, ואל נתברך לבבנו לומר כי העוז הזה אין אנחנו. כל האומר כן אינו אלא טועה, כי עוז הcpfירה חמור יותר הרבה מעוז ע"ז בידוע ממשפטי התורה על שני העוזות האלה. ועוד כי עובדי ע"ז ביוםיהם הם עשו כן לתיابון כאמור הנשים הארוות (ירמ"י מ"ד, י"ח) "זמן או חדרנו לקטר למלאת השמים וגוי חפרנו כל", ואילו הכהנים ביוםינו עושים להכעים אשר ע"ז כתוב (דברים ל"ב, י"ט): "ירא ה' יונאי מכם בניו ובנותיו". והמורדים במלכותה דרקיעא מקיימים עליהם מורדים במלכותה ארעה שנמשלו בנהשים "יראו גוים ויבושו גוי" ילחכו עפר בנהש" (מיכה ז, י"ז), כאשר אין אתם עושים רצונו, בשם שנתרגה הנחש באדם וחווה לאבדם מן העולם אך אני מגלה לכם את הכותים שנמשלו בנהשים שנאמר (ירמ"י מ"ז, כ"ב) "קולה בנהש ילך", וכן הוא אומר (קהלת י, י"א) "אם ישוד הנחש ולא להש" (ילק"ש ירמיהו פ"ח, רמז רע"ט).

אילו היה עכשו נביא אמת היה צזה: ח) והנה אילו היה עכשו נביא אמת הלא היה חודע את תל אביב את תועבותיה צזה: הודיע את תל אביב את תועבותיה, ואת העיר ה"יהודית" אשר תחזק בתיספר המהנבי את תלמידיה בחינוך בלתי דתי או אני דתי, זאת אומרת שמנדלין מומרים או לתיابון או להכעים, לפחות לתיאבון. והקרנות ה"לאומיות" מנדליין בנחלותיהם יuousקעם המכריין בקול רם "תורתנו היא לעkor את היהדות", והאגענץ "שלנו" (=הסוכנות "היהודית") עסוקה בתפלות ובקשות — במקומות הדרושים — למלאות את פגימתה כי יחסר לה השלטון על העליה מבعلي ההון, וקרו לה מלכותה קטיעא (ע"ז י:) כי א"א לבודקן שמא יש להן תפליין בכיסו, ע"כ צrisk שתהא היכולת לנפות גם את בעלי ההון בנפת האגנץ, נפה הקולטה את הפסולת ומשלכת את האוכל.

ט) והנה מהפרעות של העربים נהרגו בע"ה
נפשות מאהינו אמנים מהחינוך "הלאומי"
נאבדו לנצח רכויות נפשות מישראל
אמנם, הלא מהחינוך "הלאומי" נאבדים לנצח
רכויות נפשות מישראל.

מי הם המתחיכים בדמי נקיים אלו, לא הנקרים כי
אם אנחנו בעצם המחזיקים את ידי המיטיתים בכל תפוצות ישראל, אשר עשו
להן קרני ברזל לנוכח בהן את ישראל ותורתו. ובמה יוכל להצתק על הבגידה
הנוראה הזאת לחוק ידי רוע מרים במלחמות גדר הקב"ה. ושמעתה מפה קדוש
בעל ח"ח ז"ל כי הלימוד זכות האמיתית על כלל ישראל והוא כתוב "לכל העם
בשוגה" (במדבר ט"ז, כ"ו) וכما אמר אליהו (מלכים א', י"ח, ל"ז) "אתה הסבota
את לבם אחרנית", כי נתרנו צאן בלי רועה ונתקיים בנו "ותעלולים ימשלו
בם" (ישע"ג, ד') עכ"ד.

אבל איך נהייה לנו להעם החכם והגבון לחת האפשרות לקשר בוגדים של
פועלי און להיות מנהיגי הדור, אין זאת אלא שנטקים בנו הכתוב (דברים כ"ח,
מ"ח) "עובדת גנו" בחומר כל — מי בחומר כל שנטלה דעת מהן שייהו הספרים
מהלמוד תורה" (מכילתא יתרו), כי ע"י עזיבת התורה הננו מהופרי דעת, וכי
שאין בו דעת כל אחד יכול לעשות עמו מה שלבו חפי.

אבל כבר הובטחנו (יחזקאל כ', ל"ב) "אשר אתם
מלךות שמיים לא נצליח בכל אשר נפנה
חזקת שפוכה אמלוך עליכם", ומהחמה השפוכה הזאת באים הרעים
והברקים עליינו בעת האחרונה, ואין נפסקים עד שישמעו החרשים והעורים יביטו
לראות. וכל זמן ששוחרר אצלו מצב מלחמה עם מלכות שמיים לא נצליח בכל אשר
נפנה. ואל נשלה את נפשותיהם בתקות שוא על חסיד לאומים, שאין מקרין לו
לאדם אלא בשעת הנאתן, ולב מלכים ושרים ביד ה' אל כל אשר יחפוץ יטנו
(משל ב"א, א'). ואין לפניו שום דרך להצלהנו ולתי לחתפים ולעשות שלום עם
הקב"ה ותורתו, ואו תקדים ההבטחה (ויקרא כ"ז, ג"ז) "אם בחקותי תלכו גנו"
ונתהי שלום בארץ ושכבתם ואין מהיריד". (וזיל הוזהר [פ' ויקהיל] כד קוב"ה אית
רעותה קמיה לבני קרתא איסתכל בקדמיה בה היא רישא דנהיג עמאDKRHTA,
ולבהיר בני קרתא ומיתתי לעמא ביה ה"ד (מלכים א', ח', ט"ז) לא בהרhti בעיר
עד דאסתכלנא בדוד למשוי רעה על ישראל בגין דמתא וכל בני מתא כולהן
קיימין בرعיא דנהיג לעמא, או רעה אויה טוב ליה טוב למטה טוב לעלמא, ואי
רעיא אויה בישא ווי ליה ווי למטה ווי לעמא וכו' עכ"ל).

שיטת הלאומניות איננה אלא ע"ז. י) במאמר זה נזכר הביטוי "לאומי", והקורא וה"לאומיות הדתית" היא ע"ז בשיתוף בין כי הכוונה בזה איננה לשบท. ובימינו ימי בילבול המושגים וטירוף הדעות דבר זה צריך ביאור. הנה שיטת הלאומיות בישראל נולדה זה כושים שנה ע"י בעל השחר הידוע אשר כל ימי היה אחד מראשי הלוחמים נגד התורה, וכדי למלאות את החלל הריק הנשאר אחריו חורבן התורה — כפי מהשיבו — המציא תחילה, לאומיות לירוש את התורה בחיה. והנה באמת לא הייתה זאת המצאה ארגינגלית ממנה, כי אז בימי מלחמת עמי הבלקן נולדה התנועה הזאת בין אוה"ע, והוא מצא לפניו נטיעת מן המוכן ויטעה על אדמת ישראל. תוך תוכה של התורה החדשה הזאת היא: כדי להיות יהודי אין צורך רק להיות לאומי במחשבה — נאציאנאל געשטייט — ובזה יוצאים ידי חובת "יהודות" והבאים אחריו הוסיפו על תורה רבם כי גם מי שהמיר לדת אחרת אפשר לו להיות יהודי לאומי כשר. נניח את הצד השלילי שבשיטתה הזאת ונסתכל רק מצד החובי שבה, אם היא מתאימה לדעת תורה. ובאשר רק נתחיל לעיין בה נמצוא הלכות גלוויות ע"ד יחס התורה לעקרון הלאומי בישראל. כל המקבל עליו על תורה אף אם הוא מבני בניו של המן כתוב: "תורה אחת ומישפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם" (במדבר ט"ז, ט"ז), "ואהבתם את הגר" (דברים י', י"ט). וכל הפוך מעליו על תורה, יהיה מי שייהי דינו ידוע. הננו רואים כי השיטה הזאת אין לה מקום אצלנו והוא באה במחתרת על התורה ואיננה אלא ע"ז, ואחותה הצעירה ממנה היא "הלאומיות הדתית", היא ע"ז בשיתוף המשותפת שם שמים וכפירה יהוד.

הלאומיות הדתית היא הוספה תורה יא) והנה הרמב"ם באגרותיו (אגרת תימן) חדשת והרי היא בבחינת כל המוטיף גורע כותב כי מעת מתן תורה קם כל העולם להלחם נגדו, ואופני המלחמה היו: א. בחזקת היד ע"י גירות ושמדות, ובאה ההבטחה (ישע"י נ"ד, י"ז): כל כלי יוצר לעילך לא יצלה נחרות לא ישטוף. ב. בפה רק ע"י פיתויים וסתות, וע"ז הובטחנו (שם, שם): וכל לשון תקום אתק למשפט תרשيعי. וברבות הימים המציאו עצה שלישית, לא להלחם בגלי ריק להוציא תורה שנייה על הקורתה עכ"ד. והנה כל אופני המלחמה שהוכיד הרמב"ם באו מאו ומקדם מבחוין, אבל בימינו מי עיקבתא דמשיחא נמצא כל שלשת הדריכים האלו אצלנו מבפנים. ביד חזקה במקום שאפשר כמו במדינה האדומה, ובאה"ק עד מקום שודם מגעת לפি תנאי המצב. בפיתויים וסתות

בפה ובכתב בכל אתר ואתגר, ובהוספת תורה חדשה והיא הלאומיות הדתית, כי הדת לבדה איננה מספקת ואניינה לאומית כל הצורך, וצורך להשלים את חסרוניה בלראומיות מודרנית לפי רוח הזמן. אבל כבר קדמתם תורה להכריז: כל המוסף גורע (סנהדרין כט), וחותאות הגראון הבאה מהמשלימים האלו מורגש אצלנו באופן נורא. הם מה שחרימו למלעת "גדולי האומה" את אלו ששאפו לשואפים לעקור את התורה, וכתוב (משל' ב"ז, כ"א) "מצרפ לכתפ' וכור לזהב יאиш לפ' מהללו", ופירש ר' בשע"ת כי הבדיקה על אדם היא לראות את מי הוא מהלך ומה זה תדע מה הוא בעצמו, כי אם תראה אותו מהלך את הרשעים תדע כי שורשו רע, וע"י בחינה זו נכיר היטב את בעלי השיטה הנ"ל.

"חיסורים מציבין אתכם ומקיימין יב) בחתימת הדברים ראוי להזכיר את מאמרם אתכם לפני" "

"אתם נצבים היום וגוי" (דברים כ"ט, ט')

היסורים מציבין אתכם ומקיימין אתכם לפני" (רש"י שם), והנה פנים הרבה לביור דברים אלו, אבל אחד מהאופןם הוא כי בעת שהקטיגוריה רבה על שונאי ישראל והקטיגורים דורשים לעשות כליה ח"ז, ובכיוול תשכח של מללה לסתום פיותיהם או מקומות עליינו רודפים בנסיבות צפוניות, ומכיוון שישראל הם נרדפים הלא היא מדת ההנגגה העליונה: והאלקים יבקש את נרדף (קהלת ג', ט"ו), אפילו צדיק רודף רשע. ולא תוכל מדה"ד לטעון נגד זה, ובזה ישראל ניצלין מכלין ח"ז. מזה נבין כי כל כוחנו וקייםנו הוא בהיותינו נרדפים, וחילתה לנו לבקש להיות רודפים, ואחת משלש שבועות שהשביע הקב"ה לישראל: אל תمرדו באומות (כמוואר בכתובות קיא), כי אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם ה' אלקינו נזcid (תהלים כ', ח').

"הודיה גדולה מבקשים ישראל להזות" יג) וכן כותב רש"י בספרו "פרדים הגדול":
 להשיית על שהטיל ביניהם לבין אוח"ע
 "הודיה גדולה מבקשים ישראל להזות להשיית
 שנהה"
 על שהטיל ביניהם לבין אוח"ע שנהה
 ותחרות. שאילולי בן היו מתערכין בגויים ולמדים ממעשיהם כמו שנאמר ויתערבו
 בגויים וילמדו מעשיהם. לפיכך היה לך כי טוב כי לעולם חסדו".

נשארה רק דרך אחת להצלתנו, לעשות **לב**) סוף דבר: כל עוד מנהיגים בנו מטעים, שלום ביןינו ובין אבינו שבשמיים שהכניסו נמצב מלחמה עם הקב"ה, אין סיכוי כי מצבנו ישתפר, להיפך הוא ילק הлок ורעד מיום ליום, נשארה רק דרך אחת להצלתנו, לעשות שלום ביןינו ובין אבינו שבשם שומר ישראל, או והוא שלום על ישראל.

הרעيون הלאומי

אבי הרעיון הלאומי החדש בישראל נלחם **לג)** אבי הרעיון הלאומי החדש בישראל נלחם כל ימי במרירות מרובה נגד התורת **בעל השחר הידוע**, שחי לפני 60 שנה ונלחם כל ימי במרירות מרובה נגד התורת. כנראה חשב, כי התורה שבקהה כבר חיים ויש לירשה, ולשם כך המציא תחליף לתורה בצורת הרעיון הלאומי. בעצם לא הייתה זו המצאתו המקורית. בימים בהם ימי המלחמה הבלקנית, הגו ברעיון הלאומי כל עמי הבלקן הקטנים אשר בקשו לפרק את עול הטורקים מעל צוארם. היה לה אפשרות להעביר נתיעת מושלמת על אדמה יהודית.

הרעיון הלאומי אינו אלא אליל חדש **לד)** עיקרה של השיטה הזו: כי להיות יהודי והוא בכלל עבודת זהה פירושו של דבר להיות בעל הכרה לאומית והוא לא. מ מלאי מקומו השלימו את תורה ربם באמրם, כי גם משומד יכול להחשב כיהודי לאומי. מה היא דעת התורה לשיטה שכזו. יש הלכות ברורות לנושא זה: בשלושים ושישה מקומות הוהירה תורה על הנר (ב"מ נ"ט, ע"ב). את הנר יש לפנק כפנק אב את בנו יהידו. מה הוא מוצאו של הנר? אפילו הוא מבני בניו של המן, הרי הוא בבחינת גר. ולהיפך, בנו של גדור בישראל, שהמיר את דתו, הרי הוא בכלל "מורידין ולא מעליין" (ראה ע"ז כ"ו, ע"ב), גרווע הוא בעינינו מהכלב שאין מצות מורידין נהגת בו. אנו נוכחים לדעת, כי לפי השקפתנו המוצא לבדיו בלאדי התורה מחוסר כל ערך, וממילא הרעיון הלאומי אינו אלא אליל חדש והוא בכלל עבודת זהה.

הרעיון הלאומי הוא בבחינת גורם בשיתופו **עבודה וזה בשיתופו** **שם:** לאומי. השם מוכיח כי התואר דתי לא יספיק לבדו, אלא יש להשלימו בתואר לאומי. השם הזה לכשעצמו

מהוּ כפִירָה באחד מעיקרי האמונה. נאמר "תּוֹרַת ה' חֲמִימָה" (חיהֵים י"ט, ט'), אין היא חסנה דבר ומום אין בה. הוּהָרְנוּ "לֹא תּוֹסִיף" (דברים ד', ב'), ו"כָל הַמוֹסִיף גּוֹרָעַ" (סנהדרין כ"ט ע"א). אם הרעיון הלאומי הוא בבחינת עבודה זרה, אוּי הרעיון הלאומי-דתי הוא בבחינת עבודה זרה בשותף.

לאמתו של דבר ניסו כבר בעבר הרחוק להוסיף תורה שנייה על תורהנו. הרמב"ם כותב באגרותיו (אגרת תימן): מיום שנתנה תורה כמו להלחם בה בתחבולות שונות.

תחבולת אחת הייתה: "בַיד חֻזְקה", על זה קיבלנו הבטחה: "כָל כָלִי יוֹצֵר עַלְיךָ לֹא יִצְלַח" (ישעה נ"ד, י"ז). תחבולת אחרת: "בְפַה רַךְ" (סוטה י"א, ע"ב) ע"י הסחות וכוחים, גם על זה קיבלנו הבטחה: "וְכָל לְשׁוֹן תְּקוּם לְמִשְׁפְט אֶתְךָ תִּרְשִׁיעֵי" (ישעה נ"ד, י"ז). במשך הזמן המציגו תחבולת חדשה, אמרו אמנים התורה טובה היא, אלא שיש להוסיף עליה עוד תורה אחרת. עכ"ל. התחבולות אלה שאוּתן מוכיר הרמב"ם היו באות מן החווים, השתמשו בהם הגויים. בעת בעקבות דמשיחא משתמשים בכל אלה הכהרים משלנו. ב"יד חזקה" בשיש להם הזמנה לך. במדינה האדומה המשומדים שלנו רודפים יהודים כשרים באכזריות נוראה, ועוד במקום אחד, אףה שנתנה להם האפשרות לרודות ביהודים כשרים. במקומות אחרים, מחותperf תקיפות פיזית משתמשים בשיטה אחרת ומשפילים את התורה ע"י מאמריהם ונאומיהם. התחבולת השלישית, הוספת תורה על תורהנו מונשתה ע"י הלאומיים-דתיים.

הרמב"ם כתוב: מיום שנתנה תורה כמו להלחם בה בתחבולות שונות. בעבר התחבולות היו באות מן החווים. בעת בעקבות דמשיחא משתמשים מזו הכהרים משלנו.

לח) الآחרונים הבינו בלבול דעתם וערובם שום קשר אנתנו. הלאומים-דתיים פועלים אחריתם: אמנים כופר הוא אבל מכיוון שהוא בעל הכרה לאומית, משלנו הוא. ההלכה פוסקת: "כָל אִדְם שָׁאֵן בָו יַרְאָת שְׁמִים אָסֹר לְמַנְתוֹ לְשָׁום מְנֻוי בִּישראל" (רמב"ם הל' מלכים א', ז'), והמה מבשירים כופרים להיות מנהיגים בישראל.

הכופר בתורה דינו כמשומד ואין לו מניין שהוא בעל הכרה לאומית משלנו הוא....

לו) נאמר: "מצרף לכסף וכור לזהב ויאיש לפ' מהללו" (משל ב"ג, כ"א). הכסף נבחן ע"י מצרף, זהב ע"י הכרה, ואדם? איך נבחן האדם למן דעת מה בפנויו? לפי מהללו. יש לבחון את מי הוא מהל. אם מדרכו להל תמיד טובים, סימן כי גם הוא טוב מעיקרו ואם מדרכו להל רשעים, סימן שאף הוא נמנה עליהם²². משושמעים בשבה מי מדברים הלאומינידתיים יודעים גם מה טיבם. ברור כי חובב תורה,ינו מחבר שונאי תורה, המכבד את התורה, לא יכבד מבוי תורה. "לא לחינט הלך זריז אצל עורב אלא מפני שהוא מינו" (חולין ס"ה ע"א), "חלוקת כבוד לרשעים אש היא עד אברון תאכל" (שע"ת לר"ג, ג', קמ"ט).*

(ז) למרות שהتورה מזהירה: "אסור להתחבר לרשעים אפילו לדבר מצוה" (ادر"ג פ"ט, מובא בשע"ת ג' נ"א), אומרים הם: לא כי עקב התחברותנו לרשעים נזהירם למוטב. הם דימו להיות חכמים וטובי תורה: "אל תהי צדיק הרבה" (קהלת ז' ט"ז). "הרבה" זאת יותר מן המרה הדרושה. מה היא המידה? אותה קובעת התורה. אל לו לאדם להיות יותר צדיק מן התורה.

לאחר החכמת
להתחבר לרשעים אומרים הם: לא כי עקב התחברותנו נזהירם למוטב. הם דימו להיות חכמים וטובי תורה

* במקור היידי והוסף רבבי אלחנן עוד מוצאה מהחיבור בין הלאומניות עם הרmittel: "ידעו שבמאה השנים האחרונות יצרו בגרמניה יצירה חדשה שכדי לשבר את האוזן נתנו לה את השם "חכמת ישראל". ליוצריה ה"חכמה" הזאת הייתה מטרת ברורה: לחיל את כל הקדוש לישראל, לעקור מלכאת האמונה בקדושת התורה, לשכור סמכותם של חז"ל, לשלוף דמותם של חכמי התלמוד ולהציג אותם כבני אומות ורגלים שאמרו כל אשר עללה ברצונם. מכך נוצרה ספרות שלמה במתכונת של "היסטוריה היהודית", "היסטוריה של הספרות היהודית", עד לביקורת המקרא ועד בכלל. היהודים יראי' הה' הערכו כראוי את מחברי ה"חכמה" הזאת ודנו אוחם פשוט כסיטים ומדיחים. אבל נמצאו גם כאלה הנקראים דתים שקיבלו את "חכמת ישראל" בחיבה ובהערצת וшибצו אותה כאנ-פינה בחינוך הדור הצעיר. לימוד היסטורייה היהודית בנוסח אשכנז היה אחד המקצועות העיקריים בתא"ה הספר שליהם. במודינות מסוריות ישנן פסבדו-ישיבות" שבאופן רשמי לומדים בהן את "דור דוד ודורשו", את ספריהם של גרטץ, גייגר וכוכלי. נקל לאחר עצמן את טבה של אותה יראת שמיים שטופגים התלמידים מתוך הספרים האלה החורורים וזה כפירה. זהה תוצאה נוספת של הזיגוג "לאומינידתי".

עוברים ושבים, על הנשך הלאומית רואים רק עוברים ולא נפשים בשבים.

מ מגע הקודשה אין מתקדשים אבל חגי הנביא אומר "הן ישא איש בכנף בגדו וגנו" מ מגע הטומאה נטמאים היקדש ויענו הכהנים ויאמרו לא ויאמר חגי אם יגע טמא נפש בכל אלה היטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא ויען חגי ויאמר חגי כן העם הזה וכן חגי הזה וגנו" (חגי ב', י"ב-י"ד). פירוש הפסוקים להגיד כי מגע הקודשה בלבד אין מתקדשים אבל מגע הטומאה נטמאים. התורה מעידה "אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים (תהלים א', א') — אם הלך סופו לעמוד ועם עמד סופו לישב ואם ישב סופו וכו'" (ע"ז י"ח ע"ב). עדות תורה נצחית היא ומכוונת לכל התקופות וכל המსיבות. החושב כי הוא יוצא מן הכלל, שוטה הוא ונם הרוח, הנשמע לעצות התורה אשרי לו.

ארץ ישראל

זה אלפיים שנה אנו קיימים בחוץ לה ארץ ישראל תופסת מקום עיקרי בתורה. ברור כי אפילו מאות שנה לא יכול ישראל להתקיים בלבד תורה. שלשה סדרים בש"ס קשורים בארץ ישראל: ורעים, קדשים, טהרות. חלק גדול של שלשה הסדרים הנשאים אף הוא קשור בא".י. בס' מועד יש מסכתות אחדות: יומא, שקלים, חינוך, החלק האחרון של פסחים, פרקי סוכה האחرونין, תענית. בסדר נשים: ניר, סוטה. בזיהוי: סנהדרין, מכות, הוריות. המסוכם מראה כי כמעט שני שלישיו הש"ס תלויים בארץ ישראל. אותו יום מספרי גם בחומש. מובן על כן כי ארץ ישראל היא צורך חיוני לישראל. בלבד זה, הרי ישוב ארץ ישראל הוא מצוה בפני עצמה. עובדא היא מאית גיסא, כי זה אלפיים שנה אנו קיימים בחוץ לארץ. אמנם בתנאים קשים ומריים, אבל למרות הכל לא תמננו ולא כלינו גם בלבד ארץ ישראל. מתעורר השאלה אם נתאר לעצמנו כי היהודים נשארו בלי תורה, האם היו מתקיים אלפיים שנה או לא. ברור כי אפילו מאות שנה לא יכול ישראל להתקיים בלבד תורה.

נוכחנו לדעת כי בלבד תורה אין עובדה איזומה נצחת לנגד עינינו במדינה בכוחנו להתקיים אפילו عشرות שנים ובלעדיו אי התקיימנו 2000 שנה האדומה. זה עשרים שנה משחחלו היבטים עובי ישראל לעkor את זכר התורה שם באמצעות גירות שמדר וכבר נמחק זכר היהודי מהמדינה זו. רק בני הדור

הקודם נשארו עוד בבחינת יהודי, הדור הצעיר אין לו מושג גם קלוש ביותר על היהודי. נוכחנו לדעת כי בלעדי התורה אין בכחנו להתקיים אפילו عشرות שנים ובلعדי ארץ ישראל התקיימנו 2000 שנה.

ארץ ישראל דרישה לנו אבל בלעדי גמישול משל: לקיום האדם דריש אויר התורה לא נתקיים כיהודים. יש על כן לנשימה ולחם לסייע את לבו. מה לעשות לדאוג ראשית כל ליהודים, ושנית כל בשעה שהאדם חסר את שניהם ומה יש להספיק לו מוקדם? אויר או לחם? ברור כי בלי אויר לא יהיה את מי להאכיל לחם. ארץ ישראל דרישה לעם היהודי ועוד טרם זה, התורה דרישה לישראל ואנו עדים להזין גסיפה התורה, משום שרוב הדור הצעיר מנתק ממנה. נשאלת אם בן אותה השאלה, למה יש לדאוג קודם כל, לתורה או לארץ ישראל? ארץ ישראל דרישה לנו אבל בלעדי התורה לא נתקיים כיהודים. יש על כן לדאוג ראשית כל ליוצרים ושנית לארץ ישראל בעדם.

מה עושים אנחנו? הופכים את הסדר. אין פוסקים לצחוק צוין צוין במקום לזעיק תורה מהוות מה תהא עליה? בלעדי התורה אנו מהוסרי עור ויישע, עם התורה אנו הכבירים בעולם. אין זו מליצה גרידא, אמת היא בדברי העולם אשרות. קניין ארץ ישראל אינו תלוי ברצוינו, "אם ה' לא יבנה בית שוא עמלו בונו בו" (תהילים קב"ז, א') אבל להפין תורה ברבים בידינו הוא, בנו תלוי הדבר, "והבא ליתר מסיעין אותו" (שבת ק"ד ע"א).*

ישוב ארץ ישראל מצוחה היא, אבל הוישבת קבוצות של מומרים להכעים, עיריה גדולה היא ולא מצוחה, אין זה בנין אלא חורבן הארץ. "לית אינון נטורי קורתא אלא חורובי קרתא" (aic"ר פתיחה ב'). קשה ומסוכן חורבן זה מכל חורבות שהמייטו הגויים על ארץ ישראל. החורבות הראשונים היו מכפרים על כלל ישראל, אבל חורבן זה שבא ע"י משומדים

בלעדי התורה אנו מהוסרי עור ויישע, עם התורה אנו הכבירים בעולם. קניין אר"י אינו תלוי ברצוינו, אבל להפין תורה ברבים בידינו הוא

* במקור האידי נכלל כאן: "בערך לפני חמיש עשרה שנה, כאשר החפץ חיים שהתחילה תנועה בקרב היראים לעלות לארץ ישראל, אמר הח"ח: מה זה נטפלו למצוחות? שיפعلו למען התורה. עם התורה כל המצוחות הן מצוחות, בלעדי התורה הכל אשפה. כדי להסביר את דברי קדרשו נביא דוגמאות: "(לעיל, במאמר "המצוחות" של היצר הרע" עמי ר' ר' מרחיב וביבנו את הדיבור לבאר את המאמר הנ"ל של הח"ח).

יהודים הוא קטיגוריא קשה על כל ישראל הנתן להם מיליון ומענק באotta שעה ל תורה פרוטות.

לסדר ת"ת בטה למצוה יחשב. מיסדים הם ת"ת אלא בשני פעוט, במקום שלמדו בהם תורה מלמדים שם כפירה בתורה. המודים מדרקיהם אמנים שאף זו תהא גלמהת על טהרת השפה העברית. כך נהפכה הת"ת לבית מסיון. מצוה על כל קהלה לקחת לה רב מורה דרך והנה בוחרים ברכנים שאיןם בקיאים בשולחן ערוד. אבל בקיאים למדיו בספרות הלאומית החדש. אלה הן תוצאות קיום "מצוות" בלי תורה. את המצאות האלה מקיימים בהתלהבות ומסירות מיוחדת. "אכן השכימו השחיתו" (צפניה ג', ז') — אמר ר' חייא בר אבא כל השחתה שבו עושים בהשכמה בורזות היו עושים אותה" (ריש שקליםים). מה יצא לנו מהמצאות החדשות, מהתורות החדשות? נטענו את תורה רבינו הקדמוניים קדושי עליון והנה ספקו לנו מן השם "רביים" אחרים, את המן²³ וחביריו המלמדים אותנו לפי השיטות החדשות שבחדישות. הם יוסיפו למדנו עד שנפלות את ה"תרבות" וה"השכלה" גם יחד. או יבא השלום על ישראל.

הבטחון בה' מועיל שלא ירגע נמסור בזה מירא בשם הקדוש בעל החפץ במרירות המבואבים חיים ז".ל. נאמר בפסוק: "רבים מכואבים לרשע והבוטח בה' חמד יסובגנו" (תהלים ל"ב, י'). לחולה מעיים נותנים רפואה למחלתו והרפואה מריה ומיריה בטעה אבל מעלה ארוכה. התהכם לשים את התroxפה בתוך מכסה וכן בולעים אותה מבלי להרגיש במרירותה. הוא הדבר, המכואבים לרשע רפואה הם לפניו אמן רפואה מריה כלענה, אבל לבותה בה' מסובבים את התroxפה במעטה של חמד וכן הוא בולע אותה. הבטחון בה' מועיל לו שלא ירגע במרירות המכואבים.

את הפסוק "אתם נצבים היום" (דברים כ"ט, ט') מפרש רשי" (שם) "היסוריין מציבין אתכם ומקיימין אתכם". הביאור הזה מתאים כנראה לפסוק "לא הבית און ביעקב" (במדבר כ"ג, כ"א) וכפירוש רשי" (שם) "הקב"ה אינו מtabונן באוניותיה של ישראל". איך להבין את כוונת

נטענו את תורה רבינו והנה ספיקו לנו מן החסמים "רביים" אחרים, את המן וחביריו המלמדים אותנו לפי השיטות החדשות שבחדישות את ה"תרבות" וה"השכלה" גם יחד

בשעה שהקטיגוריא מתגברת — מה יעשה הקב"ה? מעמיד הקב"ה המן על ישראל ומשבאים ישראל לכל נודפים באה' גם חצלוּם — "האלקים יבקש את נודה"

הדברים? חז"ל אומרם: "כל האומר הקב"ה ותרן הוא יותרו מעווה" (ב"ק נ' ע"א). והרי Cain סתירה בין שתי המימרות. אלה ואלה דברי אמתם הם, הקב"ה אינו ממחפש למצוא את עונותיהם של ישראל אבל סדר קבוע קיים גם בשמיים "כל העובר עבירה אחת קונה לו קטיגור אחד" (אבות ד', י"א), והקטיגור אינו מהריש, הוא מספר ומוכיח בעובדות. לדוחתו בקש אי אפשר כי "מלך במשפט עמיד ארץ" (משל ב"ט, א'). וכדרכך מלבותא דארעה, שאין השופט רשאי לשחרר את הנאשם גם בהיותו ידידו, אם הקטיגור מביא הוכחות ברורות, כך גם דרכה של מלבותא דרקייעא. בשעה שהקטיגורי מתגברת נגד ישראל ח"ז ותוכעת כליוון גמור ח"ז ומוכחים כי ראוי להיות כך על פי דיני שמים ואין במה לדוחות את טענותיהם. מה יעשה הקב"ה? מחד ניסא יש לשים לב לטענות המקטרנים ומайдך ניסא יש הבטחה "אני ה' לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם" (מלachi ג', ו'). מעמיד הקב"ה המן על ישראל, הרודפם באפ' וחתמת זעם, ומשבאים ישראל לכל נרדפים באה גם הצלתם. מדותיו של הקב"ה "זהאלקים יבקש את נרדף" (קהלת ג', ט'ו) — אפילו צדיק רודף רשע" (ויק"ר כ"ז, ה'). והנה יש תשובה בפי הקב"ה לטענות הקטיגורים, ישראל נרדפים הם וייש לעמוד לימיינם. במידה שהרדיפות הולכות וקשות באותה מידה גדלים גם הטעויים להצלתנו. אם הגיעו יסורנו לממדים כה נוראים היום, מן ההכרח שהקב"ה יבקש נרדפים כמוינו היום.

בתקופה הקשה ביותר של הגלות תבא נאמר "האני אשבר ולא אוֹלֵד אמר ה'" גמ שעת הלידה של הגלות, תבא גם שעת הלידה. ברור כי ברגע זה עובר עליו המשבר, ברור גם כי גם הלידה קרובה לבא אמן ואמן.

אל רודפינו נאמר:

כי נפלתי קמתי,	"אל תשחמי איבתי לי
ה' אוֹר ל'	כى אשב בחשך
כى חטאתי לנו,	ועפ' ה' אישא
ועשה משפט,	עד אשר יריב ריבי
אראה בצדתו.	ויצויאני לאור
ותכסה בושת,	ותרא איבתי
עיני תראינה בה	האמרה אליו ה' אלקי
כטיט חזות וכו' וכו'	עתה תהיה למ ramps
ויבשו מכל גבורתם	יראו גוים
אוניהם תחרשנה וכו'.	ישימו יד על פה
כזחל אראץ,	ילחכו עפר כנחש
אל ה' אלקינו יפחדו,	ירגנו מסגרתיהם
(מיכח ז, ח'יז')	ויראו ממד'